

Journal of Education Studies

Volume 32
Issue 1 *July-October 2003*

Article 10

July 2003

มุมมองเรียน : กระแสความเสื่อม

ถาวร วรรณศิริ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

วรรณศิริ, ถาวร (2003) "มุมมองเรียน : กระแสความเสื่อม," *Journal of Education Studies*: Vol. 32: Iss. 1, Article 10.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol32/iss1/10>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

มุมมองเรียน

กระแสความเสื่อม

ถาวร วรรณศิริ

สังคมไทยในปัจจุบัน

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันได้ถูกกระแสความเสื่อมถาโถมเข้าใส่อย่างรุนแรง จนยากที่จะหาสิ่งใดมาหยุดยั้งต้านทานได้ สถาบันครอบครัวกำลังสั่นคลอน เยาวชนคนรุ่นใหม่ห่างไกลศาสนา และศีลธรรมอันดีงาม ขาดการหล่อหลอมคุณธรรม จริยธรรมและทักษะพื้นฐาน การดำรงชีวิตในชีวิตประจำวัน การศึกษาของชาติ เตรียมคนออกมาเพื่อเป็นผู้บริโภคที่ไม่ใช่ผู้ผลิต มีรสนิยมฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย รักความสะดวกสบายไม่ชอบความลำบาก อยากรมอยากได้แต่ไม่ยอมลงทุนลงแรง ถ้าย้อนหลังไปเมื่อ ๑๐-๑๕ ปี ก่อนหน้านี้ กระแสความเสื่อมจะแพร่กระจาย อยู่ในเฉพาะสังคมเมือง ซึ่งเป็นแหล่งรวมของทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งความดี ความชั่ว ปะปนกันไป ทำให้เรามองไม่เห็นความเสื่อมได้ชัดเจน สังคมในชนบทซึ่งเป็นสังคมของคนส่วนใหญ่ของประเทศ ยังเป็นสังคมรากฐาน คอยจุดรั้งถ่วงดุลย์ ความเป็นสังคมที่ดีงามเอาไว้ แต่ปัจจุบันกระแสความเสื่อมไม่ได้หยุดอยู่แค่สังคมเมืองเท่านั้น มันแพร่กระจายเข้าไปทุกหย่อมหญ้า ทุกพื้นที่ของประเทศมันมากับคำว่า ความเจริญ ความทันสมัย ความไฮเทค โดยผ่านเครื่องมือในการเผยแพร่กระจาย ความเสื่อมเพียงไม่กี่ชนิดเข้าสู่สังคมอย่างรวดเร็ว

การศึกษากับการเตรียมคนเข้าสู่สังคม

โรงเรียนหรือสถานศึกษาในปัจจุบัน ได้จัดทำหลักสูตรที่สวยหรูมีเนื้อหาสาระน่ารู้ น่าเรียนมากมาย เข้าทำนองที่ว่า ส่วนนั้นก็ดี ส่วนนี้ก็สำคัญ ต่างฝ่ายต่างก็สรรหามาใส่ไว้ในหลักสูตร กลัวว่าเด็กเรียนแล้วจะไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดจะไม่ผ่านการประเมินคุณภาพ ครูก็ต้องชวนชวายเป็นสาระหาเนื้อหาสาระมาสอนนักเรียนและวัดผลให้ได้ตามมาตรฐาน ทุกอย่างต้องมีชิ้นงานมีหลักฐาน ร่องรอย แต่น่าเสียดายสิ่งที่ได้มันมีแต่เปลือกกับกระพี้ไม่มีแก่น ครูก็เหนื่อย นักเรียนก็เพลีย ผู้ปกครองก็บ่น ผลออกมาเยาวชนขาดคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ ไม่เคารพกฎระเบียบของสังคม ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ผู้ปกครอง ประพฤติปฏิบัติตนไปในทางเสื่อมเสีย ขาดทักษะการดำรงชีวิตในชีวิตประจำวัน เป็นนักบริโภคที่ฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น ไม่เห็นคุณค่าของหยาดเหงื่อแรงงานของพ่อแม่ อยากได้อะไรก็แบมือขอ ถ้าเป็นครอบครัวที่มีฐานะดี ก็จะหยอหยินให้ไม่เกิดปัญหา แต่ถ้าเป็นครอบครัวที่มีฐานะปานกลางหรือขาดแคลน ไม่สามารถหยอหยินให้ได้ ปัญหาความขัดแย้ง ความไม่เข้าใจ ก็จะเกิดขึ้นทันที ประกอบกับพื้นฐานด้านคุณธรรมจริยธรรมมีน้อย เยาวชนกลุ่มแรกก็จะมุ่งไปหาความเสื่อม ซึ่งมีอยู่จำนวนมากที่หลงผิดไปในทางนี้ เช่น หนีออกจากบ้าน ละทิ้งครอบครัว หนีไปมั่วสุมกับเพื่อนๆ กับยาเสพติด ผลสุดท้ายเมื่อหมดหนทางที่จะหันหน้าไปหาใคร เยาวชนชายก็จะตั้งแก๊งฉก ชิง รังราว

บางพวกถึงกับปล้นจี้ เยาวชนหญิงก็ขายยา เสพติด หรือขายบริการทางเพศ เกิดเป็นปัญหาให้สังคมตามแก้ไขกันไป กลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่และมีอยู่จำนวนมาก กำลังสร้างความทุกข์ระทมใจให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง สร้างความไม่สงบสุขขึ้นในครอบครัวและกำลังจะเติบโตขึ้นมาเป็นอนาคตของชาติ ซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ที่ได้รับการหล่อหลอมจากกระแสความเสื่อมของสังคม และกระบวนการจัดการศึกษาของชาติ ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละบ้านแต่ละครอบครัวของเยาวชนกลุ่มนี้คือ พวกเขาจะทำงานบ้านไม่เป็น และไม่คิดที่จะช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านหรืองานที่ตัวเองพอจะช่วยให้ได้ เขาจะไม่เห็นคุณค่าและไม่เข้าใจว่าทำไมต้องทำงานเหล่านี้ เช่น ต้องซักเสื้อผ้า ทำความสะอาด กวาดถูบ้าน ล้างห้องน้ำ จัดเก็บข้าวของที่หลับที่นอน หรือหุงหาอาหารรับประทาน ทั้งๆ ที่สิ่งเหล่านี้เป็นทักษะเบื้องต้นในการดำรงชีวิตในชีวิตประจำวัน เขามีข้อโต้แย้งและคำถามมากมายถ้าจะให้พวกเขาทำงานเหล่านี้ เช่น ทำไมไม่ใช้เครื่องซักผ้า หรือทำไมไม่จ้างเขาซัก ทำไมไม่จ้างเขาทำความสะอาด ทำไมต้องมานั่งทำอาหารให้ยุ่งยากเลอะเทอะ ทำไมไม่ซื้ออาหารสำเร็จหรือโทรสั่งให้เขามาส่ง ไม่ควรให้เขามาเสียเวลากับสิ่งไร้สาระ เวลาที่มีค่าของเขาควรเอาไว้ใช้กับสิ่งเหล่านี้ นอนตอนกลางวัน ตื่นตอนกลางคืน ไปเดินห้าง ดูหนัง ฟังเพลง นัดเพื่อน นั่งเฝ้าจอทีวีคอมพิวเตอร์ คุยโทรศัพท์ เวลาที่เหลือเอาไว้ว่างอ่านเขียนเรียนหนังสือ ไม่มีเวลาที่จะทำงานบ้าน และงานพวกนี้ไม่

เหมาะสมกับพวกเขา

กลุ่มที่สามซึ่งกลุ่มนี้ก็ถือได้ว่าเป็นกลุ่มน้อยคือกลุ่มที่จะต้องช่วยเหลือครอบครัวทำมาหากินตั้งแต่เด็กจะเรียนรู้เข้าใจและเห็นคุณค่าของการทำงานได้รับประสบการณ์ตรงจากชีวิตมีโอกาสที่จะสัมผัสกับกระแสความเสื่อมไม่มากนัก และจะเป็นกลุ่มแรงงานที่สำคัญในสังคมในอนาคต ซึ่งคนส่วนใหญ่ขาดทักษะพื้นฐานการดำรงชีวิตในชีวิตประจำวัน

แหล่งที่มาของกระแสความเสื่อม

ความเจริญก้าวหน้า ความทันสมัยอย่างไรชอบเขต ประกอบกับนายทุนที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ได้ฉวยโอกาสกอบโกยผลประโยชน์จากคนในสังคมที่ตกเป็นเหยื่อ โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ที่ชอบความทันสมัยทั้งหลาย เขาจะใช้การโฆษณาชวนเชื่อผ่านระบบการสื่อสารที่รวดเร็วทันสมัยใช้ช่องว่างของกฎหมายและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ขาดความรับผิดชอบ หยิบยื่นความเสื่อมทรามต่างๆ ให้กับคนในสังคม ใครอยากเป็นคนทันสมัยต้องใช้คอมพิวเตอร์เป็น ต้องมีโทรศัพท์มือถือ ผู้หญิงต้องกล้าโชว์สะดือหรือสายเดี่ยวผู้ชายต้องใส่ตุ้มหู ถ้าจะให้สรุปไปว่านั่นต้องมีประสบการณ์การมีเซ็กซ์ สิ่งเหล่านี้สังคมช่วยกันหล่อหลอมสร้างภาพคนรุ่นใหม่ขึ้นมาในสังคมไทย สื่อมวลชนทุกแขนง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ช่วยกันเป็นกระบอกเสียงให้กับนายทุน ช่วยกันโฆษณาชวนเชื่อมอมเมาผู้คนในสังคมให้หลงผิดไปตามกระแส

ความเสื่อม จะเห็นได้จากสิ่งต่อไปนี้

๑. โทรศัพท์ (ไอ้ตัวเล็กไร้สาย)

ตอนนี้แม้แต่ ป้ามา ลุงมี ตาสี ยายสา ทำนาทำไร่อยู่บ้านนอก ยังซื้อโทรศัพท์มือถือใช้ เด็กนักเรียนระดับประถมก็รีบเล่าๆ ให้พ่อแม่ซื้อมือถือให้ ส่วนพวกมัธยมถึงอุดมศึกษาไม่ต้องพูดถึง มีถือกันเกือบทุกคน หลายคนคุยกันวันละเป็นชั่วโมงๆ ถึงขนาดต้องเถียงกันว่าใครจะเป็นคนวางหูก่อน หรือไม่ก็ต้องหาน้ำมาดื่มแก้แค้นแห่งขณะคุยโทรศัพท์กัน ครูอาจารย์หลายท่านก็กลัวไม่ทันสมัยคุยไปสอนไป บางท่านสอนชั่วโมงเดียวต้องหยุดรับมือถือ ๓-๔ ครั้ง หรือพอเข้าห้องประชุม ของคนไหนก็ดึงของคนที่ดึง พอรับสายแล้วก็ยังคุยเสียงดังอีก ไม่รู้ว่าความเกรงใจ ความละเอียดใจหายไปกับความทันสมัยหมดหรืออย่างไร เห็นไหมความเสื่อมลองคิดกันคร่าวๆ สมมติว่าคนไทยใช้มือถือกัน ๒๐ ล้านคน แต่ละคนโทรวันละ ๒ นาที นาทีละ ๓ บาท คนไทยต้องจ่ายค่าโทรวันละ ๑๒๐ ล้าน บาท เดือนละ ๓,๖๐๐ ล้านบาท ใครจะต้องจ่ายเงินตรงนี้ แล้วใครจะได้รับผลประโยชน์ มหาศาลตรงนี้ รัฐบาลเองไม่เคยเอ่ยปากพูดไม่มีนโยบายอะไรออกมาควบคุมดูแลพฤติกรรมความฟุ่มเฟือยของคนในชาติตรงนี้เลย ซึ่งควรจะมีการแบ่งกลุ่มผู้ใช้ให้เหมาะสมชัดเจน กลุ่มคนที่ใช้แล้วเกิดประโยชน์ได้ผลตอบแทนคุ้มค่า คุ้มเวลาก็สนับสนุนส่งเสริมกันไป ส่วนกลุ่มที่ไม่มีความจำเป็น ใช้แล้วสิ้นเปลืองไม่เกิดประโยชน์คุ้มค่า รัฐบาลก็ควรจะดูแลแก้ไข ไม่ใช่

ปล่อยให้มันเป็นภาระของแต่ละครอบครัวหาทางแก้ไขกันเอง ครอบครัวที่แก้ปัญหาได้ก็โชคดีไป ส่วนพวกที่แก้ไม่ได้แต่อยากได้อะไรก็ต้องหาทางออกแบบผิดๆ สร้างปัญหาให้สังคมต่อไป เมื่อก่อนครอบครัวคนไทยใช้โทรศัพท์ประจำบ้าน เสียค่าโทรศัพท์เดือนละ ๓๐๐-๕๐๐ บาท แต่ปัจจุบันครอบครัวคนรุ่นใหม่จ่ายค่าโทรศัพท์มือถือเดือนละ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท คุยกันมากขึ้นแต่ความอบอุ่นน้อยลง แล้วเราจะปล่อยให้สังคมของเราเป็นเช่นนี้หรือ

๒. คอมพิวเตอร์ (ไอ้ยักษ์ไร้วิญญาณ)

ไอ้ยักษ์ใหญ่ไร้วิญญาณ มันกำลังกลืนกินทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้า มันมีคุณอนันต์ และก็มีโทษมหันต์อยู่ในตัวของมันเองเบ็ดเสร็จ มันเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มาของกระแสความเสื่อม สิ่งต่างๆ ทั้งดีและชั่วร้ายหลังไหลมากับคอมพิวเตอร์ โรงเรียนและสถานศึกษาสอนให้คนรุ่นใหม่ใช้คอมพิวเตอร์เป็น แต่ไม่ได้สอนวิธีการเลือกสรร กลั่นกรองสิ่งดีสิ่งเลวจากคอมพิวเตอร์ และเป็นธรรมชาติของมนุษย์อยู่แล้วที่อยากรู้ อยากเห็น ในสิ่งที่ซ่อนเร้นปิดบัง จึงใช้คอมพิวเตอร์ไปในทางที่ผิด ซึ่งหน่วยงานของรัฐก็ไม่สามารถดูแลควบคุมสิ่งชั่วร้ายต่างๆ ที่ผ่านมาจากคอมพิวเตอร์ให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมได้ หลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่เหมาะสมกับเยาวชน จึงถูกส่งตรงไปถึงห้องนอนทุกบ้านทุกครัวเรือน เยาวชนคนรุ่นใหม่จำนวนมากกำลังหมกมุ่นอยู่กับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ สิ่งลามกอนาจาร หรือการสื่อสารกับคนที่ไม่รู้จักหน้า ถ้าเป็นวัย

ที่รู้จักแยกแยะผิดชอบชั่วดีก็ไม่มีปัญหา แต่ถ้าเป็นวัยที่ไม่สามารถแยกแยะสิ่งดีสิ่งร้ายได้ หรืออยู่ในวัยที่ไม่ควรจะรับรู้ ก็จะต้องตกเป็นเหยื่อได้โดยง่าย ซึ่งก็มีสาวคราวเกิดขึ้นอยู่บ่อยๆ และคำถามที่หลายคนถามกันว่าทำไมวัยรุ่นสมัยนี้ถึงมีเพศสัมพันธ์กันก่อนวัยอันควร สาเหตุใหญ่ก็มาจากไอ้คอมพิวเตอร์นี่แหละ แม้แต่เด็กประถมก็เปิดดูสิ่งลามกอนาจารจากอินเทอร์เน็ตได้แล้ว ซึ่งมีอยู่มากมายก่ายกองคอยช่วยกระตุ้น ช่วยเร่งเร้าเยาวชนไทยให้ไหลไปตามกระแส คำสอนของปู่ ย่า ตา ยาย หรือพ่อแม่ แต่โบราณให้ลูกสาวรักนวลสงวนตัว รู้จักปกป้องของสงวน ไม่ให้ใครเห็นหรือแตะต้องได้ง่ายๆ สอนให้ลูกชายเป็นสุภาพบุรุษ ให้เกียรติผู้หญิง ไม่ลวนลามล่วงเกิน ก่อนจะถึงเวลาอันควร มันหมดความหมายไปเสียแล้ว เมื่อกระแสความเสื่อมมันหลังไหลเข้ามาในสังคมของเรา

๓. สื่อสารมวลชนทุกแขนง (ไอ้ตัวยุ่งมุงก่าไร)

การสื่อสารมวลชนทุกแขนงไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นแหล่งแพร่กระจายของความเสื่อมได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ นายทุนจะทุ่มทุนมหาศาลผ่านระบบการโฆษณาชวนเชื่อชักนำผู้คนในสังคม ให้หลงไหลไปกับความฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย รักความสะดวกสบาย อยากมี อยากได้เกินความจำเป็น เกินฐานะของตนเอง โฆษณาหลายอย่างหลายประเภททำลายศีล

ธรรมอันดีงามของสังคม ย้ายไปในเรื่อง กามารมณ์ สิ่งดีพิมพ์และสื่อลามกอนาจาร ต่างๆ ออกมามอมเมาเยาวชน ชักนำไปสู่ทาง เสื่อมโดยขาดการเอาใจใส่ดูแลหรือกั้นกรอง จากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง บางวันเราจะเห็น ภาพลามกอนาจารโชว์หลายอยู่บนหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ที่ไปถึงคนทุก ชนชั้นในสังคม เป็นการกระทำของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ขาดจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งหวัง แต่ผลกำไรที่จะหลั่งไหลเข้ามา หากไม่ว่าสิ่งชั่วร้ายเลวทรามที่จะตามมาหลังผู้คนทุกชนชั้นได้ ดูภาพลามกอนาจารเหล่านี้แล้ว คงจะมีข่าว อาชญากรรมทางเพศอีกมากมายให้หนังสือพิมพ์ ได้เอาไปเขียนขายต่อไป

กระแสความเสื่อมกำลังหลั่งไหลเข้าสู่ สังคมไทยอย่างรวดเร็ว ถ้าโถม เข้าทำร้าย สังคมของเราอย่างรุนแรง อะไรหนอที่จะหยุด

ยั้งมันได้ ผู้คนในสังคมกำลังหลงไหลไปตาม กระแส ถูกมอมเมาให้เห็นสิ่งถูกเป็นผิด เห็น ความชั่วเป็นความดี นับวันยิ่งทวีความรุนแรง มากขึ้น น่าเสียดายสภาพสังคมเดิมๆ ของคน ไทยที่อบอุ่น เรียบง่าย อ่อนโยน ผู้คนมีศีลธรรม ในจิตใจเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน พวกเรา กำลังดำเนินชีวิตสวนทางกับ

กระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระองค์ทรงชี้แนะให้พสกนิกรของ พระองค์ดำรงชีวิตอยู่อย่างพอเพียง ซึ่งจะนำมา แห่งความสุข ความพอดี ไม่เพื่อฝันทะยาน อยากรีบกับความร่ำรวย ความมั่งมีศรีสุขจน เกินไปจนเป็นที่มาของความทุกข์ ถ้าพวกเรา ชาวไทยยึดถือปฏิบัติตามกระแสพระราชดำรัส ของพระองค์ท่าน เราคงจะไม่หลงไปกับกระแส แห่งความเสื่อมเป็นแน่นอน

ผู้เขียน

อาจารย์ถาวร วรรณศิริ อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)